

OCINAĆ (4) *vb impf*

o jasne.

praes 1 sg ocinańm (1). \diamond *3 pl* ocinają (2). \diamond *praet 3 pl m pers* ocinali (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde bez cytatu.

1. *Tnąc lub zadając cios ostrzem oddzielać część od całości; ascindere, desecare, reseca* *Cn [co]* (2) : *ocinać z czego* (1): A drudzy ocinali ij lámali roždžé z oliwného drzewa/ ij miotali przedéń na drogę. *OpecŻyw 71v.*

Szereg: »ocinać i łamać« (1): *OpecŻyw 71v cf ocinać z czego.*

Przen (2) :

Zwrot: »[komu] skrzydła ocinać« (1): Thákžec y ci wierni Anyeli Páńfcy á wierni fšáfárze tey fwiętey prawdy iego [...] rozlecieli fie po wŹzey fzyrokości they nędzney zyemie/ [...] á latác z nią będą wiecznie [...]. A niech fie thym nic nie ciefzą złoczyńce/ iż im fskrzydłá oćináią dziwnemi grozám/ á czáfem y fmierciám *RejAp 120.*

a) *Oddzielać kawałki czegoś (o mierzeniu powierzchni)* (1) : Iefliże kąty [mierzonego placu] profte fą/ tedy [...] wiodą fšerzą ná dłużą/ multiplikuiąc liczbę dłużey przez liczbę fšerzény. A iefli fye kąty nieprofte tráfią/ tedy oćináią ié/ áby profte były *GrzepGeom K2.*

2. *Pozbawiać wyodrębniających się części odcinając je* (1) : *Opputo – Oczinam. Calep [735]a.*

Formacje współrdzenne cf CIAĆ.

Cf **OBCINAĆ**

KW